

трѣбва да се даде възможност на детето да види, да разбере доброто и хубавото чрезъ живия примѣръ на близкитѣ, на околнитѣ. Намѣсто да му разправятъ, наприимѣръ, че трѣбва да пази чисти ржцетѣ си, краката си, лицето, че трѣбва да се изкжпва поне еднажъ на седмицата, накарай го веднага да измие ржцетѣ си съ сапунъ и вода на сгоденъ омивалникъ, изпрати го да се изкжпи въ училищната баня, дай му жбна четка и го накарай сутринъ преди училищнитѣ занятия да си изчисти жбитѣ. Така навикътъ къмъ чистотата се слага у детето и му става втора природа. То не ще може вече да търпи мръсни ржце, нечисти жби, замърсено тѣло. Дето и да отиде по-късно, ще дири сгода и възможностъ да се изкжпи, преоблѣче, да се измие и почисти.

У насъ още нищо не сме направили за здравната отгледа на нашитѣ деца. Въ дома — никаква сгода и редъ. Въ училището — още по-лошо — всичко е прашно и замърсено, всичко е занемарено! Затуй и ние растемъ и живѣемъ всрѣдъ пословична нечистота.

Всичко, каквото прѣкне като болестъ и неволя, лепи се о отрудената снага на нашия народъ и го мачка и души, измжчва и убива.

А не е мжно да сторимъ нѣщо за чистотата си. Миналиятъ пжтъ говорихме за водата. Безъ нея ние никаква чистота не можемъ да имаме. Намѣсто да по-

държаме — казахме — крѣчи въ селищата си, които ни тровятъ, израждатъ и убиватъ, съ сжитѣ срѣдства ние можемъ, вжтре въ нѣколко години, да снабдимъ селищата си съ чешми.

На второ мѣсто трѣбва да поставимъ грижата за нужнитѣ. Нѣма по-грозно и отвратително нѣщо у насъ отъ замърсения нужникъ и отъ жилище безъ нужникъ. Това нѣщо се срѣща само въ най-дивитѣ и изоставени страни, всрѣдъ най-некултурнитѣ и тжпи населения. Прекрачишъ ли вратата на жилището, не можешъ да не стжпишъ въ мръсотия и да не зърнешъ човѣшки и животински испражнения! — Какъ може населението на такова селище да се опази отъ тифусъ, крѣводрисъ, отъ глисти и отъ много други зарази и болести?

Нито едно жилище не трѣбва да остане у насъ безъ нужникъ. То е грѣхъ, престжпление спрѣмо народното здраве. Такова жилище не трѣбва да се търпи. Общинскитѣ и санитарни власти иматъ всичката възможностъ да сторятъ въ това отношение много нѣщо. Тѣ трѣбва да прегледатъ нашитѣ селища и, въ опредѣленъ срокъ — да речемъ до Петровъ день — **нито едно жилище да не остане безъ нужникъ!**

Нима е толкова мжно да се въведе една отъ най-необходимитѣ мѣрки за нашето оздравяване и здравепазене?

На трето мѣсто се редятъ нашитѣ училища. Да ги направимъ